

ОКРЪЖЕН СЪД - гр. ПАЗАРДЖИК
П. № 4400
РЕГИСТРАЦИОНЕН НОМЕР И ДАТА
Вх. № 154/09.04.2021г.

Стремежът ни към справедливост

есе

Великият немски философ Имануел Кант е казал: "Ако загине справедливостта, човешкият живот няма да има вече никаква стойност." Точно в тези негови думи е скрита огромна сила, която може да бъде открита само от тези, които са подготвени за нея. Животът е безценен дар за всеки човек, който му е даден да съществува, но ако желае да се изгради като личност, човекът трябва да положи усилия да се докосне до сила на справедливостта. Хората не са родени с познания за нея, но наистина, ако самите ние успеем да разберем дълбокия и смисъл, ще бъдем удовлетворени, че бихме могли да накараме и другите хора да уважават това, което тази дума означава. Не е нужно нейното изричане, а нейното усещане. Справедливост- несправедливост - това са взаимосвързани понятия, които може да се проявят във всяка сфера от живота, където се сблъскват човешките взаимоотношения. Например справедливостта в правосъдието е нещото, което най-точно ни отвежда до извършеното престъпление. В правосъдието, разбира се, има общоприети норми за справедливост, които трябва да действат навсякъде. Моралът пък е понятие, в чиято основа са поставени човешките разбирания за това какво е "правилно" и "неправилно", но и в основата точно на тези разбирания са построени и законите, внедрени в правосъдието. Разбира се, между тях има и известни разлики. Например справедливостта и моралът нямат точно определени рамки, докато правосъдието е държавна дейност, осъществявана от съдебната власт. Справедливостта е много важна за всеки един от нас. Всички ние сме усещали поривите и. Тя е обществен идеал, породил се в умовете ни. Справедливостта е стремежът всичко да бъде отсъдено по най-разумния и правилен начин, защото както казва Монтезкьо : " Законът е израз на общата воля." Така се формира и обществената отговорност . От раждането ни нашите родители и учители ни учат да различаваме справедливото от несправедливото. Получавайки съветите от родителите си, не винаги ги приемаме за справедливи, тъй като вярваме в собствената си правота, което понякога е грешно. Като малки учителите ни учат на справедливостта между всички, но пораствайки, когато точно си го осъзнал и изведнъж се сблъскаш с реалната действителност, представата ти рухва. Разбирайки, че не всеки е такъв, какъвто изглежда , или за какъвто се представя. Тогава осъзнаваме, че животът съвсем не е приказка, но това не бива да ни плаши. Въпреки че животът понякога не е справедлив, той ни е даден и ние трябва да го изживеем, колкото се може по-добре. Преди всичко трябва да имаме мечти, стремежи и ценности, които неотлъчно да следваме. Само така бихме могли да постигнем необходимата хармония със себе си и заобикалящия ни свят. Следвайки справедливостта, личността ни ще бъде добре оценена и приета, тя ще се чувства призната и удовлетворена. Чрез добрите си дела бихме могли да постигнем добро. Животът е изключително пъстър, изпълнен с много преживявания и предизвикателства, заради които има смисъл да живеем. Осъществяването на справедливостта трябва да се прилага, тъй като тя е свързана със свободата на човека. С ясното съзнание за справедливост и отговорност всеки от нас трябва да отстоява позициите си. Моралът е качество присъщо на човека. Според мен той е съвкупност от човешки характери или закони на различни общества. Моралът е основата, от която човекът може да започне своето самоусъвършенстване. От друга страна той предпазва обществото от деградация. Моралът е система от ценности, която всеки трябва да следва. Да постъпиш морално означава да не

вредиш на околните, а да им помагаш, с каквото можеш и да ги подкрепяш. Понякога допускаме грешка, че очакваме да бъдем разбрани правилно. Не винаги трябва да очакваме всеки да бъде доволен и да бъдем оценени подобаващо, тъй като всеки сам избира стила си на поведение и обкръжаващата го среда, която би могла да "приспи" съвестта му. Моралът е тази ценност, която ни предпазва от прегрешения. Той е съвкупност от неписани закони, към които трябва да се придържа всяка личност, за да поддържа хармония във взаимоотношенията си с околните. Правосъдието е синоним на справедливостта. Неговата цел е да защитава законността. За съжаление днес повечето граждани имат непреосмислени желаниа! „Иска ни се Законът да е не само справедлив, но и човеколюбив. Не ни задоволява той да гарантира на всеки гражданин свободно и мирно прилагане на способностите му в интерес на неговото физическо, интелектуално и нравствено развитие; изискваме от Закона да облива нацията в благоденствие, образование и нравственост..." – Фредерик Бастия. Искайки това никоой не се замисля, че именно законът раздава еднакви правила, възможности и свободи. Именно правосъдието е системата от закони, която урежда отношенията между хората, регулира, санкционира и дава права на свободата на личността. Свободата е възможността на човека да действа според собствените си решения. Когато съблюдаваме законите и общите правила, ние сме свободни. Законът ограничава, но и дава свобода. Но както си свободен, така изведнъж можеш да се окажеш зад решетките без право на глас. За съжаление днес законите често са престъпвани поради надделяването на личните нужди и желаниа. "Силата още не е справедливост, но справедливостта е сила!" /Рицарски девиз на крал Артур/

Изготвил Георги Шопов 12Б клас, Професионална гимназия по механоелектротехника,

гр. Пазарджик

Надежда Сандъкчийска, учител по Свят и личност

0895443945